

РЕШЕНИЕ

№ 6093

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6092** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс /АПК/ във връзка с чл. 83 ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на С. В. М., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], против Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, с рег. № 230000-7852/03.06.21 г. на Началника на Об РУ-СДВР.

В жалбата се навеждат доводи, че обжалваният отказ е незаконосъобразен, необоснован и издаден в нарушение на административно производствените правила.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д.. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени постановения отказ като незаконосъобразен. Счита, че са налице съществени нарушения на административно-производствените правила, при издаване на отказа. Оспореният административен акт не отговарял на изискванията на чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ. Отказът е немотивиран и съдържа противоречиви изводи. От една страна административния орган приел, че са представени доказателства за потенциална опасност за живота, здравето и имуществото на жалбоподателката. От друг страна приел, че не са представени такива доказателства. Моли съдът да има предвид, че административният орган е разглеждал заявление за издаване на оръжие за самоотбрана, а в същото време се е произнесъл във връзка с другата цел - охрана.

Адв. Д. твърди, че процедурата не е спазена, защото жалбоподателката е включила и двете цели. Поискала е да и бъде издадено разрешение и за двете цели. Към заявлението са приложени документи само по отношение на личната цел. В този случай административния орган по реда на чл.83, ал.2 не е дал указания на заявителката, че заявлението съдържа непълноти и не е поискал от нея да конкретизира за каква цел или за двете го иска. Счита че, административния орган се е произнесъл по едно нередовно заявление и в процедурата не са събрани всички доказателства, тъй като не е ясно за каква цел заявителката е искала да се издаде самото разрешение. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът Началника на Об РУ – СДВР, редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен Съд С. - град, III отделение, 71 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

В група „КОС“ при Об РУ-СДВР постъпило заявление, вх.№ 142400-1449/2021 г., ведно с приложени документи от лицето С. В. М., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място]. [улица], с което се иска смяна на статута на притежаваното от нея късоцевно огнестрелно оръжие, от оръжие за съхранение, на оръжие за съхранение, носене и употреба.

След преценка на заявеното от С. В. М. и на основание Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ), поради липса на мотиви като основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на исканото от жалбоподателката разрешение, на същата е връчено писмо с рег. №230000-7339/2021 г., с което я уведомили, че започва процедура по издаването на отказ за достъп до О. (огнестрелни оръжия и боеприпаси) за него съгласно чл. 58, ат. 1, т. 10 от ЗОВВВПИ.

На С. М. е осигурена възможност съгласно чл. 34, ал. 3 от Административно-процесуатен кодекс в 7-дневен срок да направи писмени допълнения или възражения във връзка с производство за започване на процедура по издаване на отказ за достъп до О., съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОВВВПИ. Жалбоподателката М. е внесла допълнителни мотиви с вх. № 142400-1986/2021 г., като заявила:

„...Във връзка с молба за издаване на разрешително за носене на оръжие. Моля то да ми бъде издадено с цел охрана и самоохрана във връзка с изпълнението на служебните ми задължения към фирма [фирма], чиято основна дейност е охрана и транспорт на опасни товари...”

Посочените от М. мотиви, АО приел, че не обосновават необходимостта и нуждата от носене и употреба на огнестрелно оръжие, доколкото са представени доказателства относно съществуваща потенциална опасност за живота, здравето и имуществото ѝ. От извършените справки в масивите на МВР не се установили посегателства срещу М. лично. Тя кандидатствала за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба

на притежавано от нея късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, а нейните опасения били свързани със задължения и дейности в работата ѝ. АО счел, че ако е поставена в потенциално рискови ситуации всеки ден, работодателят трябва да и осигури защита, като се сключи договор с частна охранителна фирма, която да обезпечи ценните пратки.

Нуждата на жалбоподателката била относима към Наредба I - 121/2004 г. „За реда и организиране охраната при транспортирането на ценни пратки и товари“ Съгласно същата наредба, се уреждали условията и реда за организиране на охраната при транспортиране на ценни пратки и товари от търговци, извършващи дейност по чл. 5, ал. 1, т. 4 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД) или юридически лица, създали звена за самоохрана. Изтъкнатите мотиви и доводи на М., не били релевантни на депозираното заявление, доколкото хипотетичната опасност, налагаща самоотбрана (самоохрана), съществувала за всеки член на обществото и не следвало да се тълкуват като основателна причина, която да обоснове необходимостта от издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на притежаваното от нея късоцевно огнестрелно оръжие, предвид това издал процесния отказ.

В хода на съдебното производство са приети писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу отказа е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, жалбата е депозирана чрез административния орган от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, представляващ подлежащ на обжалване такъв.

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, съгласно чл. 168 от АПК съдът намира, че административният акт, предмет на настоящото дело е издаден от компетентен орган – началника на ОБ РУ -СДВР. Заявленията се подават, съгласно чл. 81 от ЗОБВВПИ до началника на РУ на МВР по постоянния адрес на заявителя и съответно разрешенията или отказите се издават от същия. Постоянният адрес на жалбоподателя е на територията на ОБ РУ – СДВР.

Решението е в писмена форма и същото от формална страна съдържа фактически и правни основания.

В хода на извършената съдебна проверка съдът констатира, че обжалваният отказ за издаване на разрешение за съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при нарушение на материалния закон.

От съдържащите се в преписката по издаване на оспорвания акт документи безспорно се установява, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК и чл. 83, ал. 1 до 3 от ЗОБВВПИ-" При постъпване на документите по чл. 76, ал. 3 - 7, чл. 77, 78, 79, 80, 81 и 81а ГДНП на МВР, съответно РУ на МВР, оценява пълнотата и съответствието на подадените документи с изискванията за издаване на разрешение и извършва при необходимост проверка на място на обектите за съхранение".

Административният орган е изтъкнал мотиви, че М. не е обосновала необходимостта и нуждата от носене и употреба на огнестрелно оръжие, защото от извършените справки в масивите на МВР не се установили посегателства срещу нея. Тя кандидатства за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на

притежавано от нея късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, а нейните опасения са свързани със задължения и дейности в работата ѝ.

Съдът намира, че мотивите, които е изложил административният орган не се основават на доказателствата, събрани в проведеното административно производство. Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Видно от текста на цитираната правна норма административният орган действа в условията на обвързана компетентност и липсата на обстоятелства, посочени в цитираната разпоредба са предпоставка да бъде отказано издаването на разрешение за придобиване, съхранение или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

Жалбоподателката М. притежава късоцевно огнестрелно оръжие, което е съхранявала в домът си и ѝ е било издадено разрешение за съхранение, но когато е поискала смяна на статута на притежаваното от нея късоцевно огнестрелно оръжие, от оръжие за съхранение, на оръжие за съхранение, носене и употреба е последвал отказ.

Отказът е издаден без да бъдат обсъдени твърденията на М. и без да бъде извършена преценка на всички относими факти, поради което наведените в жалбата доводи за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила се явяват основателни.

В оспорения акт, административният орган необосновано е приел, че е налице хипотезата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Действително, както правилно сочи ответника, в тежест на жалбоподателя е да докаже необходимост и основателна причина за придобиване, съхраняване и носене на огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ. Наличието на предпоставките в ЗОБВВПИ за придобиване, както и за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие са идентични. В тази връзка при едни и същи факти и обстоятелства, административният орган, е приел, че заявителят е доказал основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие, но не е доказал основателна причина да носи, съхранява и употребява придобитото вече огнестрелно оръжие, като началникът на 06 РУ –СДВР е изложил бланкетни мотиви и е приел, че е налице хипотетична опасност за жалбоподателката М..

За да е налице доказана необходимост и основателна причина за придобиване, съхраняване и носене на огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ, съдебната практика приема, че не е необходимо да е осъществено противоправно посегателство срещу живота, здравето или имуществото на заявителя, като опасността бъде преценявана с оглед степента на застрашеност и важноста на поставените в опасност обекти и обществени отношения. Такава преценка от административния орган не е извършена. Достатъчно е наличието на потенциална опасност за охраняемите блага и обществени отношения. В случая жалбоподателката е посочила достатъчно конкретни данни за наличие на опасност за личната ѝ сфера- за живота, здравето, сигурността ѝ. Издаденото разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие не обвързва административния орган и за него не съществува законово задължение да издаде разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие, но в конкретния случай, административният орган позовавайки се на действащата правна уредба при наличие на идентична фактическа обстановка, по отношение на един и същи заявител,

при липса на данни за неправилно съхранение или за евентуално нарушение от страна на жалбоподателката, необосновано и незаконосъобразно достига до коренно противоположни изводи, именно относно наличието на предпоставката на чл.58 ал.1 т.10 от ЗОБВВПИ. Следва да се отбележи, че оспореният административен акт не отговаря на изискванията на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Отказът е немотивиран и съдържа противоречиви изводи. От една страна административния орган приема, че са представени доказателства за потенциална опасност за живота, здравето и имуществото на жалбоподателката, от друг страна приема, че не са представени такива доказателства. Административният орган е разглеждал заявление за издаване на разрешение за самоотбрана, а се е произнесъл във връзка с другата цел - охрана. Със заявлението са поискани и двете цели, а са представени доказателства за едната цел. Административният орган по реда на чл. 83, ал. 2 е следвало да даде указания на заявителката да представи доказателства и за другата цел, за която иска да и бъде издадено разрешение. Съдът счита че, административния орган се е произнесъл по едно нередовно заявление и в процедурата не са събрани всички доказателства, тъй като не е ясно за каква цел заявителката е искала да се издаде разрешение.

Ето защо съдът намира, че обжалваният отказ е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а преписката по подаденото заявление следва да се върне на органа за ново произнасяне при съобразяване с мотивите в настоящото съдебно решение. Доколкото в отказа за издаване на искания административен акт не са изложени други съображения относно липсата или наличието на основания, явяващи се пречка за издаването на искания акт с положително съдържание, съдът намира, че следва да върне преписката на административния орган за произнасяне по искането на лицето, като при новото произнасяне административният орган следва да прецени дали са налице всички останали законови предпоставки за издаването му.

При този изход на спора, разноски се дължат на жалбоподателката. Такива са поискани своевременно в размер на 10 лв.-д.т. и 640 лв., представляващи направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение. На основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.04 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът присъди сумата в размер на 500 лв., като до сумата в размер на 640 отхвърля искането като неоснователно и недоказано.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд – София град, III-то отделение - 71 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. В. М., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], Отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, с рег. № 230000-7852/03.06.21 г. на Началника на 06 РУ-СДВР.

ВРЪЩА преписката на административния орган – Началника на 06 РУ –СДВР, за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА 06 РУ-СДВР, да заплати на С. В. М., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща направени по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението .

СЪДИЯ: